ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 23ης Μαρτίου 1990

με την οποία επιτρέπεται στην Ιταλία να χρησιμοποιεί κατά προσέγγιση εκτιμήσεις κατά τον υπολογισμό της βάσης των ιδίων πόρων που προέρχονται από το φόρο επί της προστιθέμενης αξίας

(Το κείμενο στην ιταλική γλώσσα είναι το μόνο αυθεντικό)

(90/181/Ευρατόμ, ΕΟΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας,

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Ατομικής Ενέργειας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ, Ευρατόμ) αριθ. 1553/89 του Συμβουλίου της 29ης Μαΐου 1989 για το ομοιόμορφο οριστικό καθεστώς είσπραξης των ιδίων πόρων που προέρχονται από το φόρο επί της προστιθέμενης αξίας [1], και ιδίως το άρθρο 13,

Εκτιμώντας:

ότι η εφαρμογή του κανονισμού (ΕΟΚ, Ευρατόμ, ΕΚΑΧ) αριθ. 2892/77 του Συμβουλίου της 19ης Δεκεμβρίου 1977 σχετικά με τους ιδίους πόρους που προέρχονται από το φόρο επί της προστιθέμενης αξίας για την εφαρμογή της απόφασης της 21ης Απριλίου 1970 σχετικά με την αντικατάσταση των χρηματικών συνεισφορών των κρατών μελών από τους ιδίους πόρους των Κοινοτήτων [2], έληξε στις 31 Δεκεμβρίου 1988 και ότι οι εγκρίσεις που χορηγήθηκαν κατ' εφαρμογή του άρθρου 13 πρέπει να αναθεωρηθούν από την 1η Ιανουαρίου 1989 κατ' εφαρμογή του άρθρου 13 του κανονισμού (ΕΟΚ, Ευρατόμ) αριθ. 1553/89·

ότι, κατ' εφαρμογή του άρθρου 28 παράγραφος 3 της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 17ης Μαΐου 1977 για την εναρμόνιση των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με τους φόρους επί του κύκλου εργασιών — κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ενιαία φορολογική βάση [3], που στο εξής ονομάζεται «έκτη οδηγία», όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την απόφαση 84/386/ΕΟΚ [4], τα κράτη μέλη μπορούν να συνεχίσουν να απαλλάσσουν ή να φορολογούν ορισμένες δραστηριότητες και ότι οι δραστηριότητες αυτές πρέπει να λαμβάνονται υπόψη κατά τον καθορισμό της βάσης των πόρων ΦΠΑ·

ότι, όσον αφορά την Ιταλία, ένας ακριβής υπολογισμός της βάσης θα μπορούσε να προκαλέσει φόρτο διοικητικής εργασίας αδικαιολόγητο σε σχέση με τις επιπτώσεις των εν λόγω δραστηριοτήτων στη συνολική βάση των πόρων ΦΠΑ του συγκεκριμένου κράτους μέλους, και ότι αυτή είναι σε θέση να πραγματοποιεί τον υπολογισμό χρησιμοποιώντας κατά προσέγγιση εκτιμήσεις για δύο κατηγορίες δραστηριοτήτων να υπολογίζει τη βάση ΦΠΑ χρησιμοποιώντας κατά προσέγγιση εκτιμήσεις·

ότι η Συμβουλευτική Επιτροπή Ιδίων Πόρων ενέκρινε την έκθεση η οποία περιλαμβάνει τις γνώμες των μελών της σχετικά με την παρούσα απόφαση,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Για τον υπολογισμό της βάσης των ιδίων πόρων που προέρχονται από το φόρο προστιθέμενης αξίας, από την 1η Ιανουαρίου 1989 επιτρέπεται στην Ιταλία να υπολογίζει, χρησιμοποιώντας κατά προσέγγιση εκτιμήσεις, τη βάση για τις ακόλουθες κατηγορίες δραστηριοτήτων οι οποίες παρατίθενται στα παραρτήματα Ε και ΣΤ της έκτης οδηγίας:

1. Πράξεις που αναφέρονται στο άρθρο 13 σημείο Β στοιχείο ζ) της έκτης οδηγίας· παραδόσεις κτιρίων ή μέρους κτιρίων και του συνεχομένου με αυτά εδάφους, πλην των προβλεπομένων στο άρθρο 4 παράγραφος 3 στοιχείο α), όταν πραγματοποιούνται από υποκειμένους που έχουν δικαίωμα προς έκπτωση των προηγουμένως καταβληθέντων φόρων για τα εν λόγω κτίρια (παράρτημα Ε πρώην σημείο 11).
2. Παροχές υπηρεσιών πραγματοποιούμενες από τις επιχειρήσεις κηδειών και αποτέφρωσης, καθώς και τις παρεπόμενες προς τις ανωτέρω παροχές παραδόσεις αγαθών (παράρτημα ΣΤ πρώην σημείο 6).

Άρθρο 2

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στην Ιταλική Δημοκρατία.

Βρυξέλλες, 23 Μαρτίου 1990.

Για την Επιτροπή

Peter SCHMIDHUBER

Μέλος της Επιτροπής

---

(1) ΕΕ αριθ. L 155 της 7. 6. 1989, σ. 9.
(2) ΕΕ αριθ. L 336 της 27. 12. 1977, σ. 8.
(3) ΕΕ αριθ. L 145 της 13. 6. 1977, σ. 1.
(4) ΕΕ αριθ. L 208 της 3. 9. 1984, σ. 58.